

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 29 (4222)

Anykščiai,

1981 m. kovo mėn. 10 d.

Kaina 2 kap.

SU LENINO VĖLIAVA — Į KOMUNIZMĄ

1981 m. vasario 23 d. — kovo 3 d. įvyko Tarybų Sąjungos Komunistų partijos eilinis, XXVI suvažiavimas.

Suvažiavimas įtikinamai patvirtino, kad TSKP tvirtai tęsia Didžiojo Spalio žygį, nuosekliai įgyvendina nemirtingas Lenino idėjas, garbingai vykdo darbininkų klasės, visos tarybinės liaudies politinės vadovės funkciją. Neišardomoje vienybėje su partija, jos vadovaujama, mūsų liaudis savo darbu didina ekonominę ir gynybinę Tėvynės galią, tobulina visuomeninių santykių sistemą, toliau ugdo dvasinę kultūrą. Tarybiniai žmonės gerai suprantą ir remia partijos politiką, kurios aukščiausias tikslas ir paskirtis — kelti liaudies gerovę, išsaugoti ir stiprinti taiką Žemėje.

Suvažiavimas ryškiai pademonstravo nuolat stiprėjančią socialinę-politinę ir idėjinę tarybinės visuomenės vienybę, nepažeidžiamą darbininkų klasės, kolūkinės valstietijos ir inteligentijos sąjungą, brolišką mūsų tautų draugystę. Tarybinės visuomenės vienybė — jos galingos jėgos šaltinis.

Partijos suvažiavimas yra nauja gaivinančių proletarinio internacionalizmo idėjų pergalė, įrodymas, kad TSKP toliau plečia ir stiprina ryšius su visais kovotojų tautų ir tautų laisvę, socialinę pažangą ir socializmą būrtais. Suvažiavime dalyvavo 123 komunistų, darbininkų, nacionalinių demokratinių bei kitų partijų ir organizacijų delegacijos iš 109 šalių. Tiek daug bičiulių iš užsienio nebuvo dar nė viename mūsų partijos forume.

Suvažiavimas išklauzė ir apsvaistė TSKP CK Generalinio Sekretoriaus draugo L. Brežnevo pranešimą — TSKP Centro Komiteto ataskaitą Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXVI suvažiavimui ir eiliniai partijos uždaviniai vėliau ir užsienio politikos srityje. Pranešime giliai ir visapusiškai analizuojami mūsų šalies vystymosi rezultatai visose visuomeninio gyvenimo srityse — ekonominėje, socialinėje-politinėje ir dvasinėje, politinio, organizacinio, idėjinio auklėjamojo partijos darbo būklė, dabartinė padėtis pasaulyje. Jame duota plati komunistų tolesnio kūrimo Tarybų Sąjungoje programa, nurodytos pagrindinės TSKP vėliau ir užsienio politikos kryptys, atskleistos pagrindinės problemos, kurias reikės išspręsti, nurodyti jų sprendimo keliai.

TSKP CK ataskaitinis pranešimas partijos suvažiavimui — didelės teorinės ir praktinės reikšmės dokumentas, jame kūrybiškai vystomas marksizmas-leninizmas ir kartu keltami partijai ir liaudžiai aktualūs uždaviniai. Komunistus, visus tarybinius žmones jis apglukuoja visuomenės raidos dabartinės būklės ir perspektyvų žinojimu.

Suvažiavimo delegatai, visa partija labai entuziastingai sutiko draugo L. Brežnevo pranešimą. Tai atspindėjo suvažiavimo rezoliucijoje:

„1. Visiškai pritarė partijos Centro Komiteto lenininiams kursui ir praktinei veiklai.

2. Pritarė TSKP Centro Komiteto ataskaitiniam pranešimui ir pasiūlyti visoms partinėms organizacijoms vadovautis savo darbe teginiais ir uždaviniais vėliau ir užsienio politikos srityje, kuriuos iškėlė pranešime draugas L. Brežnevas“.

Suvažiavimas priėmė nutarimą dėl TSKP Programos naujos redakcijos parengimo. Atsižvelgdamas į tai, kad nuo Programos priėmimo praėjo 20 metų ir per tą laiką sukauptas didelis socializmo ir komunizmo kūrimo patirtis, tarptautinėje arenoje įvyko naujų permainų ir procesų, suvažiavimas, sakoma šiame nutarime, pavedė TSKP Centro Komitetui padaryti reikiamus papildymus ir pakeitimus galiojančioje partijos Programoje, kurioje apskritai teisingai nustatyti pasaulio visuomenės raidos dėsningumai, partijos ir tarybinės liaudies kovos už komunizmą tikslai ir pagrindiniai uždaviniai, ir parengti TSKP Programos naują redakciją iki eilinio partijos su-

Rajono Tarybos deputatų žiniai

Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas praneša, kad šiuo metu kovo 12 d. 11 val. Lietuvos Kompartijos Anykščių rajono komiteto salėje įvyks rajono Tarybos penkioliktasis šaukimo penktasis sesija.

Sesijai pateikiami svarstyti šie klausimai:

1. Dėl darbo išteklių racionalaus panaudojimo liaudies ūkyje (pranešėjas — rajono Vykdomojo komiteto pirmininkas A. Budavičius).

2. Dėl naujų socialistinių įsipareigojimų 1981 metams patvirtinimo.

Paminėjo Tarptautinę moters dieną

Pakiliai nusiteikę Anykščių miesto įmonių, įstaigų ir organizacijų moterys rinkosi į Kultūros rūmus, kur įvyko minėjimas, skirtas Tarptautinei moters dienai pažymėti.

Minėjimo metu kalbėjęs LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J. Dailydė nušvietė tarptautinio moterų judėjimo istoriją, pasakojo apie darbščiausias mūsų rajono moteris, gamybininkes — darbo pirmūnes ir aktyviausias visuomenininkes.

„Gintaro“ kolūkiečio pirmūninkas J. Acus savo kalboje daugiausia dėmesio skyrė savo ūkio darbštuolėms pagerbti, o apie nuosirdų kultūros darbuotojų triušą minintis pasidalino rajono Kul-

tūros skyriaus vedėjas S. Siaprusaitis.

Anykščių III vidurinės mokyklos užklausinio darbo organizatorius K. Kukla savo pasakyme kalbėjo apie moterų pedagogų atliekamą kilnų darbą auklėjant jaunąją kartą.

Vyno pramonės gamybiniam susivienijimui „Anykščių vynos“ pranešimą, skirtą kovo 8-ajai — Tarptautinei moters dienai pažymėti, padarė pirmūnės Partinės organizacijos sekretoriaus pavaduotojas B. Milaševičius. Didelę grupę gamyklos moterų — darbo pirmūnių, aktyvių visuomenininkių buvo apdovanota garbės raštais,

padėkomis, piniginėmis premijomis.

Iškilnių dalyviams koncertavo J. Biliūno vidurinės mokyklos moksleiviai, Kultūros rūmų šokių kolektyvo „Verpeta“ šokėjai.

M. Bronevičius

Iškilmingos Moters dienos minėjimas Statybos ir remonto valdyboje vyko šventinio žiburėlio forma. Daug šiltų žodžių savo pranešime paskyrė darbščiosioms kolektyvo moterims valdybos viršininkas M. Urbonas. Žiburėlio metu moterims buvo įteiktos alminio dovanos, koncertavo saviveiklininkai, buvo suruoštas gražiausias puokštės konkursas.

B. Žlukienė

važdavimo. Programoje turi giliai atsispindėti svarbiausi pakitimai tarybinės visuomenės gyvenime ir pasaulio visuomenės raidoje, pagrindiniai komunizmo kūrimo uždaviniai.

Vienbalsiai patvirtintos Pagrindinės TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981—1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų. Pranešimą šiuo klausimu padarė TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas draugas N. Tichonovas. Suvažiavimas taip pat patvirtino TSKP Centrinės revizijos komisijos ataskaitą. Išrinkti partijos vadovaujantieji organai.

Savo brangiosios partijos suvažiavimą tarybinė liaudis sutiko su didžiuliu politiniu pakilimu. Gamybiniais laimėjimais, daugybėje darbo raportų, sveikinimo laišku ir telegramų, mitinguose ir susirinkimuose, kurie įvyko visuose mūsų Tėvynės kampeliuose, tarybiniai žmonės įtikinamai pareiškė savo patriotinius jausmus, meilę partijai ir begalinį pasitikėjimą ja, visiškai pritarė jos vėliau ir užsienio politikai, energingai ir vaikingai veiklai, kurią vykdo Centro Komitetas, CK Politinis biuras, vadovaujamas Lenino žygio įžymaus tęsėjo, nenuilstančio kovotojo už taiką ir socialinę pažangą draugo L. Brežnevo.

Laikas, praėjęs po XXV suvažiavimo, parodė, kad jame iškelti uždaviniai apskritai sėkmingai išspręsti, kad lenininė partijos generalinė linija sėkmingai vykdoma.

Nors tarptautinė padėtis yra sudėtinga ir nerami, pa- vyko išsaugoti taiką. Kaip tik tai — taikos išsaugojimas — visų pirma buvo būdingiausia mūsų partijos keliui pastaraisiais metais. Savo ruožtu taikos išsaugojimas įgalino Tarybų šalių sėkmingai dirbti kuriamajai darbą, pasiekti naujų materialinės-techninės komunizmo bazės kūrimo laimėjimų. Per tą laiką žymiai padidėjo nacionaliniai šalies turtai, jos gamybinis ir mokslinis-techninis potencialas. Sustiprėjo Tarybų Sąjungos gynybinis pajėgumas, pakilo liaudies gerovė ir kultūra.

Vadovavimas liaudies ūkiui — tai visos partijos ir valstybės veiklos šerdis. Partinės, politinės pažūros ir ekonomiką išeities taškas buvo ir yra tvirtas programinis reikalavimas: „Viskas žmogaus vardan, žmogaus gerovei“. „Tuo, — pažymėjo draugas L. Brežnevas, — pagrįsta TSKP XXIV ir XXV suvažiavimų linija — dar labiau pajungti liaudies ūkį įvairiems uždaviniais, susijusiems su liaudies gerovės kėlimu“.

Tarybinių žmonių gerovė bus toliau keliama stabiliai, vis sparčiau vystant liaudies ūkį, spartinant mokslinę-techninę pažangą ir pervedant ekonomiką į intensyvaus vystymo kelią, racionaliau naudojant šalies gamybinį potencialą, visokeriopai taupant visų rūšių išteklius ir gerinant kokybę. Tai — partijos ekonominės strategijos dabartinėje etape esmė, aiškiai suformuluota svarbiausiuose vienuoliktosio penkmečio uždavinijė.

Suvažiavimo numatyta plati tolesnio liaudies gerovės kėlimo programa apima įvairiausias tarybinių žmonių gyvenimo sritis — vartojimą ir butus, darbo ir buities sąlygas, kultūrą ir poilsį. Vienuoliktajame penkmetyje realiosios pajamos vidutiniškai vienam gyventojui padidės 16—18 procentų; svarbesnį vaidmenį vaidins išmokos ir lengvatos iš visuomeninių vartojimo fondų, kurios padidės 20 procentų. Bus pastatyta 530—540 milijonų kvadratinį metrų gyvenamojo ploto. Numatytos priemonės švietimui, sveikatos apsaugai ir kultūrai toliau vystyti.

Padidės gyventojų piniginės pajamos. Darbininkų ir tarnautojų mėnesinis darbo užmokesčio vidurkis padidės 13—16 procentų, kolūkiečių darbo apmokėjimas — 20—22 procentais. Svarbiausias uždavinys geriau aprūpinti gyventojus maisto produktais, taip pat plačiai vartojamomis pramonės prekėmis. Juo labiau, kad vis dar pasitaiko sunkumų aprūpinant gyventojus mėsa ir kitais gyvulininkystės produktais.

Tai rimta problema, ir ne tik ekonominė, bet ir politinė, socialinė problema. Juk nuo to, kaip tenkinami žmonių poreikiai maisto produktams, labai priklauso jų sveikata, nuotaika, darbo aktyvumas. Štai kodėl partija mano, kad siekiant išspręsti šią problemą reikia imtis radikalių priemonių. Pripažinta, kad būtina parengti specialią aprūpinimo maisto produktais programą. Ši programa organiškai susies žemės ūkio gamybą su šakomis, kurios saugo ir perdirba jo produktus, su prekyba. Labai svarbu, kad prasidėjusiam darbui rengiant šią programą ypatingą dėmesį skirtų partinės, tarybinės ir ūkinės organizacijos.

Aprūpinimo maisto produktais programos pagrindas — tolesnis žemės ūkio vystymas, jo efektyvumo didinimas.

„Mes ir ateityje skirsime kaimui didelius finansinius ir materialinius išteklius, toliau planingai pertvarkysime šią šaką industriniu pagrindu, — pareiškė suvažiavime

draugas L. Brežnevas. — Bet dabar svarlo centras — ir tai būdinga agrarinės politikos devintajame dešimtmetyje ypatybė — perkeliama į kapitalinių idėjų efektyvumą, žemės ūkio produktyvumo didėjimą, jo ryšių su visomis agropromoninio komplekso šakomis glilniam ir tobulinimui“. Svarbu pasiekti, kad kuo efektyviausiai būtų naudojamas kiekvienas žemės hektaras, kiekvienas trąšų kilogramas, kiekviena mašina ir mechanizmas. Ypač svarbu panaudoti specialistų, žemės ūkio meistrių žinias ir patirtimą, taip pat asmeninių pagalbinių ūkių galimybes. Spartulisko darbo frontas kaime — gyvulininkystė.

Partija deda pastangas kelti liaudies gerovę, ir čia pirmąją reikšmę turi liaudies vartojamų prekių gamybos plėtimas ir jų kokybės gerinimas, paslaugų sferos vystymas. Keliamas uždavinys sukurti šiuolaikinę, tarybinių žmonių poreikius atitinkančią šių prekių gamybą, tobulę, patogią gyventojams buitinio aptarnavimo sferą. Prekių gyventojams gamyba, paslaugų sferos vystymas — tai pirmutinis partinis reikalas.

Išspręsti visus liaudies gerovės kėlimo uždavinius galima tik didinant visą visuomeninę gamybą. Pastovūs, stabilūs ekonomikos vystymo tempai įgalins padidinti nacionalines pajamas, naudojamas vartojimui ir kaupimui, 18—20 procentų. Svarbu pažymėti, kad ne mažiau kaip 85—90 procentų nacionalinių pajamų prieaugio bus gauta didinant darbo našumą, kuris padidės 17—20 procentų.

Pramonės produkcijos gamyba šiame penkmetyje padidės 26—28 procentais, joje gamybos priemonių gamyba — 26—28 procentais ir vartojimo reikmenų — 27—29 procentais.

Vienuoliktajame penkmetyje didelis dėmesys bus skiriamas tolesniam sunkiosios industrijos vystymui, ir pirmiausia kuro ir energetikos bazės, metalurgijos, judosios ir spalvotosios, vystymui, esminiam šalies transporto komplekso gerinimui.

Kaip ir anksčiau, partija ypač rūpinasi kapitaline statyba ir skirs jai kuo didžiausią dėmesį. Kapitaliniai idėjiniai j liaudies ūkį iš visų finansavimo šaltinių padidės 12—15 procentų. Šiuos idėjinis nutarta pirmiausia skirti įmonėms rekonstruoti bei aprūpinti nauja technika ir anksčiau pradėtoms statyboms užbaigti.

Istoriniai tarybinės liaudies laimėjimai tikrai dideli. Kartu partija aiškiai mato sunkumus ir trūkumus, neišspręstas problemas, silpnas vietas ir disproporcijas liaudies ūkyje. Ne visos ministerijos ir įmonės praėjusį penkmetį įvykdė savo planus, didelė neužbaigtos statybos apimtis, neatitinka šiuolaikinių reikalavimų kai kurių gaminių kokybė, neišgyvendintas neūkis, lėšų švaistymas.

Visa tai lemia priežastys ir objektyvios, ir subjektyvios, kurios priklauso tik nuo mūsų pačių. Turbūt svarbiausia priežastis yra ta, kad dar ne visiškai įveikta inercijos jėga, tradicijos ir įpročiai, susidare tuo laikotarpiu, kai svarbiausia buvo ne tiek kokybinė, kiek kiekybinė darbo pusė.

Mūsų šalis turi didžiulį išteklių: darbo, žaliavų, kuro ir energetikos. Dideli mūsų pagrindiniai fondai, gamybos produkcijos apimtys. Deja, mes toli gražu ne visada ir efektyviai visai tai panaudojame. Todėl ekonomija visur ir visose srityse, šeiminiškia pažiūra į visuomeninį turtą, sumanus, pilnutinis ir tikslingas panaudojimas to, kas yra partijos ekonominės politikos šerdis. „Ekonomika turi būti ekonomiškai — toks laiko reikalavimas“, — pažymėjo draugas L. Brežnevas.

Mūsų didelis rezervas yra tolesnis masių gamybinio aktyvumo ir iniciatyvos ugdymas, socialistinio lenktyniaimo vystymas, pirmųjų patyrimo skleidimas.

Gamyba yra nenutrūkstamai susijusi su materialinių ir dvasinių gėrybių paskirstymu. Svarbiausias paskirstymo kriterijus socializmo sąlygomis gali būti tik darbas — jo kokybė ir kokybė. Šis principas nesuderinamas su lygiava, su vengimu dirbti visuomenei naudingą darbą. Kas nori gyventi geriau, turi daugiau ir geriau dirbti. Paskirstymo tobulinimas — galingas liaudies gerovės kėlimo šaltinis.

Kad būtų užtikrintas didesnis gamybos efektyvumas ir geresnė viso ūkio darbo kokybė, būtina išvesti visas liaudies ūkio šakas į priešakinę mokslo ir technikos liniją. Tai — pirmas, o antras, reikia tobulinti metodus ir sistemą. Svarbu užtikrinti glaudžią mokslo ir technikos integraciją, kad kuo trumpiausiu laiku ir su kuo mažiausiomis sąnaudomis naujausias mokslo idėjos būtų praktiškai įkūniamos gamyboje, technikoje ir technologijoje. Ne mažiau svarbu atkalkiai ir nuosekliai gerinti socialistinio

(Nukelta į 2 psl.)

SU LENINO VĖLIAVA — Į KOMUNIZMĄ

(ATKELTA IŠ 1 PSL.)

ūkininkavimo mechanizma, kad planavimas, organizacinis darbas, nutarimų vykdymo kontrolė geriau atitiktų dabartinius reikalavimus.

Valdymas — tai ne tik ūkinis, bet ir partinis, politinis darbas, juk nuo to, ar jis pakankamai tobulas, veiksmingas, efektyvus, lemiamu mastu priklauso plačių masių dalyvavimas įgyvendinant partijos šūkius ir programas. Reikia išsiugdyti, kaip pasakė draugas L. Brežnev, tokį darbo stilių, „kuriam organiziškai derintųsi pareigos, drausmingumas su drąsia iniciatyva ir išradimu. Praktiškumas ir dalykiškumas — su dideliu lankumu. Kritiška pažūra į trūkumus — su tvirtu įsitikinimu mūsų pasirinkto kelio istoriniu pranašumu“.

TSKP XXVI suvažiavimas apsvairstė aktualius tolesnio tarybinės politinės sistemos vystymo klausimus ir pažymėjo, kad gilus jos demokratiškumas koncentruotas išreikštas naujojoje TSRS Konstitucijoje. Nutarta ir ateityje tobulinti socialistinį valstybingumą, demokratiją ir teisėtumą, liaudies kontrolės sistemą, vis plačiau įtraukti darbo žmones į visuomenės reikalų tvarkymą. Profsąjungoms, komjaunimui ir kitoms visuomeninėms organizacijoms išskirti atitinkamą laiko reikalavimus uždaviniai.

Taip pat pažymėta, kad stiprinant teisėtumą ir teisėtą didelę atsakomybę tenka teisngumo, teismo ir prokuratūros, tarybinės milicijos organams, pareikšta nuosirdi padėka valstybės saugumo organams, kuriems tarptautinėje arenoje vykstančios aštrios klasių kovos sąlygomis keliami dideli reikalavimai.

Suvažiavimas pritarė partijos ir valstybės linijai toliau stiprinti šalies gynybinę galia, jos Ginkluotąsias pajėgas — patikimą taikaus tarybinės liaudies darbo sągybinį, visuotinės tautos žemėje ramstį.

Daug padaryta ir dirbama socialinėje srityje. Toliau vyksta visų tarybinės visuomenės klasių ir socialinių grupių suartėjimo procesas. Mūsų tikslas — sukurti visuomenę, kurioje žmonės nebus susiskirstę į klases.

Didėja darbininkų klasės vaidmuo visuomenės gyvenime. Tai, be abejo, yra susiję su jos idėinio politinio brandumo, išsilavinimo, profesinio lygio augimu. Darbininko darbas darosi vis daugiau intelektualinis. Industrializuojant žemės ūkį giles permainos vyksta valstietijos gyvenime. Įveikiami darbininko ir valstietio socialinės padėties skirtumai. Tai yra susiję pirmiausia su tuo, kad palaipsniui suartėja jų darbas, suartėja dvi socialistinės nuosavybės formos, vystomos tarpukinės organizacijos, kuriose dalyvauja ir kolūkiai, ir valstybinės įmonės. Vis reikšmingesnis vaidmenį ne tik mokslo, švietimo, kultūros srityje, bet ir gamyboje vaidina inteligentija, kurios skaičius sparčiai didėja.

Tarybinę nacijų ir tautybių vlenybę dabar tvirta, kaip niekada. Tačiau tai nereiškia, kad nacionalinių santykių sferoje visi klausimai jau išspręsti. Partija yra prieš tendencijas dirbtinai naikinti nacionalinius ypatumus. Bet lygiai taip pat ji laiko neleistinu jų dirbtinį išpūtimą. Sventa partijos pareiga — auklėti darbo žmones tarybinio patriotizmo ir socialistinio internacionalizmo dvasia, sklepti jėms pasididžiavimą tuo, kad jie priklauso vieningai didžiajai tarybinei Tėvynei.

Suvažiavime labai daug dėmesio buvo skiriama socialistinio gyvenimo būdo materialinių ir dvasinių pagrindų stiprinimui, naujo žmogaus ugdymui. Pažymėta, jog būtina nuolat rūpintis, kad gerėtų tarybinų žmonių darbo ir buities sąlygos, prekybos ir visuomeninio maitinimo įmonių darbas, kad toliau būtų tobulinama liaudies švietimo sistema, sveikatos apsauga, kūno kultūra ir sportas.

Tarybinės visuomenės dvasinis gyvenimas vis įvalrėja ir turtėja, tai, be abejo, yra kultūros, literatūros ir meno darbuotojų nuopelnas. Kūrybinių darbuotojų laimėjimai literatūros ir teatro, kino ir muzikos, tapybos ir skulptūros srityje yra dideli ir neginčijami. Kartu čia dar

pasitaiko beldėjiškumo, pasaulėžiūros neaiškumo, atitrūkimo nuo klasinio atskirų istorinių įvykių ir asmenybių vertinimo apraiškų. „Čia, — pasakė draugas L. Brežnev, — mes turime būti nesutaikunami. Partija nebuvo ir negali būti abejinga mūsų meno idėjiniam kryptingumui“.

Tarybų šalyje išaugo naujas žmogus — aukštos politinės kultūros žmogus, patriotas ir internacionalistas, sąžiningas darbo žmogus. Bet kartu mūsų tarpe dar pasitaiko žmonių, kurie stengiasi kuo mažiau duoti ir kuo daugiau pasiglemžti iš visuomenės. Todėl atsiranda tokių neigiamų reiškinių, kaip egolizmas ir miesčioniškumas, gobšumas, abejingumas liaudies reikalams, girtavimas. Į kovą su šiais žalingais reiškiniais turi stoti komunistai, darbo kolektyvų visuomeninės organizacijos.

Spręsti visas šias problemas — ne tik vienuoliktą, bet ir paskesnių penkmečių uždavinys.

Tarybų šalies laimėjimai visose gyvenimo srityse neatskiriama nuo vadovaujančio ir organizuojančio Komunistų partijos vaidmens.

Per laiką, praėjusį po pastarojo suvažiavimo, TSKP narių skaičius padidėjo 1,8 milijono. Naujai priimtų narių tarpe — 59 procentai darbininkų. Ir tai neatsitiktinis dalykas: juk, tapusi visos liaudies partija, ji nenustojo savo klasinio pobūdžio, savo prigimtini ji buvo ir yra darbininkų klasės partija.

Sis laikotarpis dar ir dar arta parodė, kad partijos vaidmuo išsivysčiusioje socialistinėje visuomenėje didėja. Partija nuolat tobulina vadovavimo ekonomikai, kitoms visuomeninio gyvenimo sferoms metodus, vysto vidinę partinę demokratiją, tvirtai laikydamosi lenininio demokratijos centralizmo principo. Daug dėmesio ji skiria darbo žmonių laisvų ir pasiūlymų nagrinėjimui, partinės vidinės informacijos sistemos tobulinimui, tolesniam kritikos ir savikritikos vystymui. Suvažiavimas išskėlė uždavinį ir ateityje įtvirtinti visose partinėse organizacijose savikritiką, nesitaikstymo su trūkumais dvasią. Būtiną duoti ryžtingą atkirtį bet kokiems mėginimams persekioti už kritiką. Reikia nuosekliai ir atkakliai kontroliuoti, kaip vykdomi priimti nutarimai.

Galingas partinio vadovavimo svirtis — partijos kadrų politika. Suvažiavimas atkreipė dėmesį į tolesnį kadrų paskirstymą, rengimo ir kvalifikacijos kėlimo sistemos tobulinimą. Svarbus uždavinys buvo ir tebėra sudaryti patikimą kadrų rezervą.

Tarybinė visuomenė stipri masių sąmoningumu. Stal kodėl partija nuolat rūpinasi ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimu. Priemonės šiam darbiui pagerinti išdėstytos TSKP CK 1979 m. balandžio 26 d. nutarime, kuris yra ilgam galiojantis dokumentas. Iš esmės kalbama apie daugelio ideologinio darbo barų ir sferų pertvarkymą. „Reikia pasiekti, — pasakė draugas L. Brežnev, — kad ideologinio darbo turinys būtų aktualus, o formos atitiktų dabartinius žmonių poreikius ir reikmes“.

Labai svarbu, kad propaganda nenutylėtų aštrių temų, kad visas idėinis auklėjamasis darbas būtų dirbamas gyvai ir įdomiai, be šampūto frazių ir standartinių gatavų formulių, kad ideologiniai darbuotojai labiausiai justų naujovę. Reikia iš tikrųjų pasiekti partijos idėinio teorinio, politinio auklėjamojo, organizacinio ir ūkinio darbo vienybę.

Vadovaudamasi tuo, kad marksizmas-leninizmas — tai vienintelis patikimas teorinis ir metodologinis politikos strategijos ir taktikos pagrindas, partija laiko nepaprastai svarbiu uždaviniu toliau kūrybiškai vystyti marksizmo-leninizmo teoriją, šio uždavinio sprendimui skiria daug dėmesio ir jėgų.

TSKP XXVI suvažiavimo darbe didelę ir svarbią vietą užėmė partijos tarptautinės politikos problemos. Suvažiavimas apsvairstė pasaulinės socialistinės sistemos vystymosi ir socializmo šalių bendradarbiavimo klausimus, santykius su išsivadavusiomis šalimis, santykius su kapitalistinėmis šalimis, padėtį pasauliniame komunisti-

nlame judėjime. Suvažiavimo dokumentuose tarptautinio gyvenimo klausimais akivaizdžiai pasireiškia partijos siekimas ir ateityje nuosekliai kovoti už tautos stiprinimą, už tarptautinio įtempimo mažinimo proceso gilinimą. Sudaryti tarybinei liaudžiai išorines sąlygas iškilusiems kariamiesiems uždaviniams spręsti, užtikrinti kiekvienam žmogui pasaulyje jo pirmutinę teisę — teisę gyventi — toks yra svarbiausias didžiai humaniškas mūsų partijos užsienio politikos tikslas.

„APGINTI TAIKĄ, — pažymėjo draugas L. Brežnev, — MŪSŲ PARTIJA, MŪSŲ LIAUDIS, O IR VISOS PLANETOS TAUTOS DABAR NETURI SVAR ESNIO TARPTAUTINIO UZDAVINIO“.

TSKP XXVI suvažiavimas — svarbi gairė partijos, tarybinės visuomenės istorijoje, didžiulės pasaulinės istorinės reikšmės įvykis. Visa partija ir liaudis, pažangioji pasaulio visuomenė labai daug dėmesio skyrė jo darbo eigai ir rezultatams.

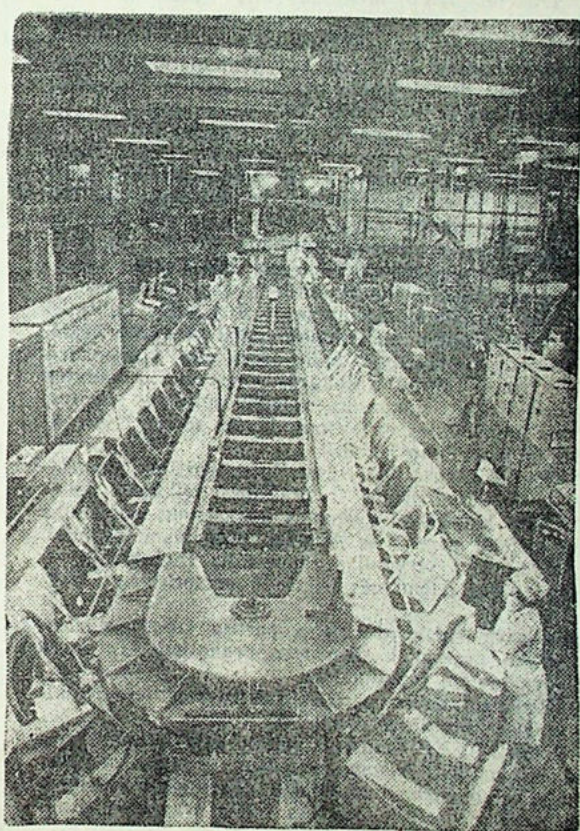
Visas suvažiavimo darbas vyko vienybės ir susitelkimo dvasia, kas TSKP daro galingą ir nenugalimą ir yra visų mūsų pergalų laidas. Partija ir ateityje rūpestingai saugos ir stiprins savo greitą vienybę. Visas savo jėgas ji ketina sutelkti dviem saviarpiškai susijusiomis kryptimis: kurti komunizmą ir stiprinti taiką.

Tarybiniai žmonės karštai pritaria suvažiavimo nutarimams, teiginiams ir išvadoms, kurie pateikti draugo L. Brežnevo pranešime ir kalboje, reiškia savo meilę partijai ir pasitikėjimą ja, pasiryžimą atkakliai, kūrybiškai ir su iniciatyva dirbti, kad suvažiavimo nurodymai būtų įgyvendinti. Suvažiavimo nutarimai, dokumentai — galingas stimulus naujiems žygdarbiams, vis naujoms pergalėms.

Dabar svarbus uždavinys supažindinti su suvažiavimo nutarimais kiekvieną partinę organizaciją, kiekvieną komunistą, kiekvieną tarybinį žmogų. deramai organizuoti besąlygišką jų vykdymą. Čia lemiamas vaidmuo priklauso partinėms organizacijoms, kurios turi vadovauti masių darbiui ir kovai, jų siekimui įvykdyti partijos planus. Padėti partijai propaguoti, aiškinti suvažiavimo nutarimus ir organizuoti jų vykdymą — pirmaeilis masinės propagandos ir informacijos priemonių, mūsų spaudos, televizijos, radijo uždavinys.

Vadovaujama šlovingoslos Komunistų partijos — Lenino partijos, tarybinė liaudis užtikrintai žengia į naujas pergalės kurlant komunizmą.

KOVO 6 D. „PRAVDOS“ VEDAMASIS

Gerokai pralenkdamas pirmųjų naujojo penkmečio mėnesių planinius grafikus dirba Panevėžio Darbo raunosos vėliavos ordno „Ekran“ gamyklos kolektyvas. Sėkmingas jam buvo ir praėjęs penkmetis. Viršplaninės produkcijos pagaminta už daugiau milijonų rublių. Pusantrų metų anksčiau laiko pagaminti spalvoti kioskai, jiems suteiktas valstybinis kokybės ženklas. Dabar kokybės penkiabriaunio žymimi beveik vis kioskopal, daugelis jų eksportuojami į įvairias užsienio valstybes. Už gerus prekybinius ryšius, gamyklos kolektyvas apdovanotas tarptautine „Auksinio šerkurijaus“ premija. Neseniai gamykloje buvo paminėta šioje pramonės šakoje sukonstruotas kioskopal, pirmo manipulatorius. O iš viso pagrindiniuose cechuose jau įdiegta 51 automatizuota ir mechanizuota linija, 72 pažangūs technologiniai procesai, dirba 26 pramoniniai robotai-manipulatoriai. Visa tai atveria dideles perspektyvas toliau automatizuoti kioskopal gamybos operacijas, gerinti jų kokybę.

NUOTRAUKOJE: spalvotų kioskopal gamybos bare. A. Dilio (ELTA) nuotr.

Pagerbė darbo veteranę

Vyno pramonės gamybiname susivienijime „Anykštų vynos“ dirba 33 moterys gamyklos darbo veteranės. Viena iš jų Elena Morkūnienė, sulčiusi pusfabrikacijos paruošėja. Jai šie metai neeiliniai. Elena prieš keletą dienų atšventė savo penkiasdešimt penktąjį gimtadienį ir darbo gamykloje dvidešimt penkerių metų sukaktį. Darbo veteranė kasdieninį darbą visuomet vainikavo kruopštumu, sąžiningumu, aktyvia visuomenine veikla, nusipelnė didelį autoritetą kolektyve. Ji dar nedirbdama gamykloje dalyvavo gamyklos chore. Choro veteranės balsas skamba ir dabar. E. Morkūnienėi buvo patikimos

ir atsakingos visuomeninės pareigos — buvo renkama Anykštų miesto Tarybos, o vėliau ir rajono Tarybos deputate.

Už ilgąmetį, nepriekaištingą darbą ir aktyvią visuomeninę veiklą jos pavarde įrašyta į Susivienijimo Garbės knygą. 1968 metais jai suteiktas garbingas komunistinio darbo spartuolės vardas. Jos foto nuotrauka ne kartą matė bendradarbiai Susivienijimo pirmųjų garbės lentoje. E. Morkūnienė, turinčiai didelę praktinio darbo patirtį, suteikta aukščiausia — trečioji sulčiusi pusfabrikacijos paruošėjos kvalifikacijos kategorija. Ji jaunimo globotoja. Labai naudingi praktiški Elenos pamokymai buvo pradėjusią dirbti rauginimo bare jaunai darbininkei Janinai Mickevičienėi. Dabar Janina vyno medžiagų gamyklos, cecho laboratorijos aukščiausios

kvalifikacijos — ketvirtos kategorijos kontrolierė. Praktinių darbo įgūdžių pas Elena mokėsi kontrolierė R. Pakšienė, priėmėja-pridavėja E. Blažienė, kurios tapo kvalifikuotomis savo srities specialistėmis.

Pažymint garbingą E. Morkūnienės jubiliejų vyko vyno medžiagų gamybos cecho darbuotojų iškilmingas susirinkimas, kuriame cecho viršininkas A. Baronas pasveikino jubilieją garbingų jubiliejų proga, įteikė gėlių puokštę, padėjo už ilgąmetį darbą, palinkėjo geros sveikatos, o meistrė D. Lapienienė įteikė atminimo dovaną.

Jubilieatė, padėkojusi cecho bendradarbiams už parodytą nuosirdumą, pareiškė, kad, kol leis jėgos, ji dirbs ir toliau, nepaliks pamėgto darbo ir kolektyvo.

B. Milaševičius

Už nuopelnus kolūkiui

Dvidešimt septynerius metus prasmingam darbiui pasiskyrė Jonas Jurkėnas. Atsiekdamas už sąžiningą triūsą šiam gyvulių šėriklui, Didžiojo Tėvynės karo dalyviui, „Svyturio“ kolūkio valdyba, vieningai pritariant visiems kolūkio nariams, suteikė Nusipelnusio kolūkiečio vardą. Nusipelnusio kolūkiečio vardas buvo suteiktas ir pensininkui senam komunistui Petriui Mickūnui, kuris ir išėjęs į užtarnautą poilsį, dar neatsisako padirbėti gimtajame kolūkyje.

Iškilmingoje apfinkoje Garbės kolūkiečio vardas buvo suteiktas Vladimirui Miškevičiui, kuris ilgus metus sąžiningai dirbojusi Naujonių fermoje gyvulių šėriklui.

Nusipelnusiems ir Garbės kolūkiečiams buvo įteiktos prisiminimo dovanos. Padėkos raštai, jų pavarde įrašyti į kolūkio Garbės knygą.

B. Vytaitis

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl, 1981, III, 10

SVARBU PROFILAKTINIS DARBAS

Didelį profilaktinį aiškinamąjį darbą, saugant nuo gaisrų visuomeninį ir pilietinį asmeninį turta, atlieka savanorių gaisrininkų draugijos ūkių bei pramonės įmonių pirminės organizacijos, etatiniai kolūkių priešgaisrinės sargybinės apsaugos darbuotojai. Pagrindinis pirminių organizacijų uždavinys — aiškinti gyventojams priešgaisrinio saugumo reikalavimus, stebėti, kad nebūtų pažeidinėjamos priešgaisrinės taisyklės gyvenamuosiuose namuose, administraciniuose pastatuose, gamybinuose objektuose. Jie turi kontroliuoti, kad pirminės gaisro gesinimo priemonės būtų laikomos tvarkingai, visada paruoštos gaisrų gesinimui.

Etatinių darbuotojų ir aktyvo įgoms kasmet patikrinama gyvenamųjų namų ir kitų pastatų priešgaisrinė būklė. Gyvenamuosiuose namuose ypatingas dėmesys kreipiamas į elektros instaliaciją, apšildymo įrengimus. Patikrinimo metu gyventojams surašomi pasiūlymai rastiems trūkumams pašalinti. Tačiau dar ne visi gyventojai laiku pašalina esančias negeroves. Kartais neįvykdo net paprasčiausių reikalavimų. Pašalinti iš pastogės ir praėjimų dėgias medžiagas, nubaltinti dūmtraukį ar pakeisti nestandartinius saugiklius kai kuriems gy-

ventojams atrodo neįveikiamas sunkumas. Tokie paželdėjai traukiami administracinės atsakomybės, užplombuojami netvarkingi kūrinių įrengimai.

Viešintose gyvenanti Feodosija Jupatovaitė jau keletas metų, kai žada remontuoti krosnį, bet iki šiol krosnis tebėra be dūmelių. Nevykdo priešgaisrinės apsaugos darbuotojų nurodymų viešintiškai Juozas Kačinskas, Bronė Striukienė. Šį sąrašą būtų galima tęsti.

1980 metų lapkričio mėn. trečiosios dienos vakarą kilo gaisras Juostininkų apylinkės Skauradų kaime. Sudegė gyvenamasis namas. Gaisro metu padaryta nuostolių už 2821 rb. Šis namas buvo paliktas be priežiūros, šeimininkė Birutė Tamošiūnienė gyveno Panevėžyje.

Pirminių organizacijų darbas didele dalimi priklauso nuo vadovavimo joms. Ten, kur ūkių vadovai supranta priešgaisrinės apsaugos svarbą, kur aktyviai dirba pirminių organizacijų pirmininkai, gaisras retas atvejis.

Gerų rezultatų šiame darbe yra pasiekę Kurklių kolūkių pirminės organizacijos pirmininkas M. Stimbirys, Cerniachovskio kolūkyje — Br. Bagdiška, „Nevėžio“ kolūkyje pirminei organizacijai vadovaujantis savanorių gaisrininkų draugijos respublikos žymūnas P. Pa-

varinis, Levaniškio kolūkyje — A. Strioga ir kiti. Šiuose ūkiuose laiku ir kokybiškai patikrinami gyvenamieji namai, pilnai vykdomi rajono VRS Valstybinės priešgaisrinės priežiūros inspekcijos nurodymai.

Neteisingai elgiasi tų ūkių vadovai, kurie etatiniai priešgaisrinės apsaugos darbuotojai turi net po keletą antrašėlių pareigų, kai tuo tarpu tiesioginis darbas apleistas, gyvenamieji namai tikrinami tik dalinai arba visai netikrinami. Ūkių vadovai turėtų pirmųjų organizacijų pirmininkus atleisti nuo pašalinių darbų ir sustiprinti priešgaisrinės apsaugos darbą.

Rajono ūkiuose mažai dėmesio skiriama vaizdinei agitacijai, vis dar retokai rašoma sieninėje spaudoje apie priešgaisrinę apsaugą. Gamybinuose objektuose, poilsio kambariuose turėtų būti įrengti stendai, išskabinti priešgaisrinės apsaugai skirti plakatai.

Siekiant pagerinti gyvenamųjų namų priešgaisrinę būklę, geriau supažindinti gyventojus su priešgaisrinio saugumo taisyklėmis, šiais metais bus surengtas apmokymas priešgaisrinės apsaugos klausimais.

Rajono Valstybinės priešgaisrinės priežiūros inspekcija, savanorių gaisrininkų draugija ir profesionalinės priešgaisrinės dalys ir ateityje dės visas pastangas, teiks reikiamą paramą pirminių organizacijų taryboms, kad mums keliame uždaviniai būtų sėkmingai įvykdyti.

Arvydas Klaušas
Anykščių savanorių
gaisrininkų draugijos
tarybos vyr.
instruktorius

V. Butkus

Turiningas koncertas

Ilgai netilo plojimai ta po pietę „Svyturio“ kolūkių kultūros namuose, kai koncertavo respublikos nusipelnę artistai Edmundas Kuodis ir Jonas Girijotas. Sveciai komdirbiams atliko daug populiarių liaudies dainų, ta-

rybinių kompozitorių kūrinių. Koncerte taip pat dalyvavo LTSR nusipelnę artistai Tomas Vaisieta, perskaitęs P. Cirvos, J. Tumo-Vaižganto, A. Baranausko kūrinių ištraukas.

Vyrai ir varinės dūdos

Kokia būtų šventė be kultūros rūmų pučiamųjų instrumentų orkestro? Vyrai su dūdomis išvyti šventinės demonstracijos kolonoje, be jų trankaus maršo neapsieinama nė vienoje valstybinėje šventėje, pirmųjų sąskrydyje ar kitame masiniame renginyje. Anykščių dūdorių kolektyvas, gana sėkmingai pasirodęs 1980-ųjų metų respublikinėje dainų šventėje, neseniai šventė penkerių metų jubiliejų.

Pirmosios repetitijos vyko senuose kultūros namuose. Buvo ankštoka, bet entuziazmo vadovui Jakovui Pustelnikovui orkestro veteranams Algii Vitkunui, Juozui Vaiginiui, Broniui Vitkunui, Alvydui Sriubui, Stasiui Petrauskui bei kitiems užtenka iki šiol. Jie mena pirmąsias repetitijas ir lygiai taip pat žiningai lanko jas.

J. DIDŽGALVIO nuotrauka: Anykščių kultūros rūmų pučiamųjų instrumentų orkestras; jo vadovas, instrumentinės muzikos entuziastas Jakovas Pustelnikovas.

— tris kartus į savaitę. Dvi dešimtys dūdorių atkakliai ruošiasi Gegužės pirmosios demonstracijai, „Bėk, bėk, žirgeli“ šventei.

Orkestro vadovui, Vilniaus Tallat-Kelpšos aukštesniosios muzikos mokyklos auklėtinui Jakovui Pustelnikovui rūpesčių tikrai nemaža. Jis, kaip vyr. metodininkas instrumentinei muzikai, rūpinasi viso rajono instrumentinės muzikos kolektyvais.

R. Jočys

VAIKŲ DARŽELIS KAIME

Rajono gamybos vystymas siejamas su socialinių problemų sprendimu, su vaikų lopšelių-darželių statyba, jų tinklo kaime plėtimu. Ykdant Lietuvos KP CK ir Lietuvos TSR Ministrų Tarybos nutarimą Nr. 173 „Dėl pirmųjų ikimokyklinių įstaigų skaičių kaime toliau didinti“, Lietuvos Komunistų partijos rajono komiteto ir rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto jungtiniame posėdyje patvirtintos 1980—1985 m. planinės užduotys lopšelių-darželių statybai ūkiuose. Iki 1985 m. numatoma atidaryti ikimokyklinę įstaigą kiekviename ūkyje. Tai, žinoma, labai džiugu, kadangi jau nuo šių mokslo metų rugsėjo 1 d. vaikų darželiai dirba pagal naują matematikos, gimtosios kalbos programą, įvestas rusų kalbos mokymas, pradedant nuo 5 metų vaikų. Tuo būdu vaikai, lankydami darželį, bus visiškai parengti mokyklai, užtikrintas jų fizinis bei protinis vystymas ne tik per pamokėles, bet ir įvairioje dienos veikloje. O moterys-motinos galės aktyviai įsijungti į liaudies ūkio gamybą, visuomeninę veiklą, ūkiuose žymiai padaugės darbo rankų. Tačiau, plėtojant ikimokyklinių įstaigų tinklą rajone, yra ir spręstinių klausimų. 1980 metais duris atvėrė naujose tipinėse patalpose įrengtos Surdegio ir „Gintaro“ kolūkių ikimokyklinės įstaigos. Nauji baldai, žaislai, erdvės aikštynai, šviesios, gražios patalpos. Tačiau visom mėnotom gėrybėm nėra kam džiaugtis, trūksta jose vaikų (o nelankančių darželių vaikų ūkių gyvenvietėse yra). „Gintaro“ kolūkių vaikų darželį lanko 17 vaikų (vietų 25), Surdegio — 16 (vietų 45). Panaši padėtis ir

kituose kaimo darželiuose. Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio vaikų lopšelių-darželį lanko 50 vaikų (vietų 70). Staškūniškio tarybinio ūkio vaikų darželį lanko 16 vaikų (vietų 25), Viešintų — 14 (vietų 20).

Todėl reikėtų racionaliau panaudoti turimas laisvas vietas ikimokyklinėse įstaigose, nes visiems aišku, kad pusiau tuščias vaikų darželis nuostolingas, o ir daugelis motinų, saugojančių vaikus namuose, neįjungiamos į gamybą. Šiuo klausimu lemiamą žodį turėtų tarti ūkių vadovai. Gal būtų reikėtų operatyviau spręsti vaikų pavežėjimą iš kitų ūkių skyrių, pasekti kitų rajonų pavyzdžiu.

Kai kurių ikimokyklinių įstaigų, pavyzdžiui, Kurklių, Viešintų, Staškūniškio, Raguvėlės, „Nevėžio“, patalpos ankštos, neatitinka santechnikos reikalavimų, trūksta jose įvairiausių žaislų, minkšto ir kieto inventoriaus, indų, reikia patalpų einamojo remonto. Iki šiol minėtų ūkių vadovai ir apylinkių Tarybų vykdomieji komitetai nepakankamai rūpinosi materialinės bazės stiprinimu ikimokyklinėse įstaigose. Dažnai tenka išgirsti iš vadovų tokias mintis, kad užaugs vaikai ir tokiose sąly-

gose, mes augome dar blogiau, o štai kokie žmonės išaugo. Komentarai nereikalingi, jeigu nepastebime žmogaus nuolat augančių poreikių, nežinome, kad iki 5 metų padedami auklėjimo pagrindai. Norėtusi priminti N. K. Krupskajos žodžius, kad: „Pats sunkiausias laikas — tai ikimokyklinio amžiaus vaikų auklėjimo laikotarpis“.

Ne visuomet ūkių vadovai įsigilina į ikimokyklinių įstaigų darbuotojų rūpesčius, nesistengia į jų poreikius atsižvelgti. Juk vaikų darželis tai tokia įstaiga, kurioje dirba vien moterys. Jos pačios nepajėgia sutvarkyti daugelį vyriškų buitinių darbų. Be to, juk kaimo vaikų darželio vedėja atlieka daugelį funkcijų. Ji ir ūkvedė, ir administratorė, ir mažųjų auklėtoja. Labai norėtusi, jog ūkių administracija jautriau reaguotų į mažųjų dideles bėdas.

1980 m. spalio 23 d. Anykščių rajono LDT vykdomasis komitetas priėmė sprendimą Nr. 229 „Dėl ikimokyklinių įstaigų darbo veiklos gerinimo ir planinių kontingentų vykdymo“, tad nepamirškime jo.

O. Kirvellienė
Liaudies švietimo skyriaus
ikimokyklinių įstaigų
metodininkė

Mėsos ir žaliavos gausinimo rezervai

Vienas iš visiem priėmiamų būdų mėsos gamybai didinti yra triušininkystė. Triušienos mėsos gamybos ir pardavimo didinimo klausimu LLKS CK, Lietkoop-sąjunga, LTSR Žemės ūkio, LTSR Švietimo ir LTSR Socialinio aprūpinimo ministerijos priėmė bendrą nutarimą, numatė konkrečias priemones triušininkystei plėsti. Daug rekomendacijų šiuo klausimu skirta mokykloms. Moksleiviai turėtų būti skatinami auginti triušius visų pirma prie savo namų ir mokyklų. Pagal galimybes būtina steigti triušių auginimo būrelius mokyklose. Šiuo klausimu turėtų daugiau domėtis rajono komjaunimo komiteto mokyklų skyrius, mokyklų komjaunimo bei pionierių organizacijos. Reikėtų įsisąmoninti, kad triušininkystė, nereikalaujanti didesnių plotų žemės ūkio naudmenų, gali papildomai duoti nemažą mėsos ir vertingų kailiukų, todėl ją būtina vystyti.

Beveik kiekvienas rajono gyventojas savo asmeniniame ūkyje gali išauginti tam tikrą triušių skaičių, o tai bus ir valstybei nauda, ir augintojui pelnas. Šiuo metu triušių supirkimo kainos aukštos. Už pristatytus gyvus triušius bei jų kailiukus parduodami nustatyti kiekiai koncentratų bei pašarinių grūdų.

Nežiūrint aiškios triušių auginimo naudos, rajone kol kas jų išauginama mažai. Netgi triušininkystės draugija šiuo metu turi 37 narius. Minėta draugija turėtų tapti žymiai gausesnė narių skaičiumi. Draugijos nariai aprūpinami specialiu vielos tinklu triušių auginimo narvelių gamybai. Draugijai pageidaujant, gali būti išskirti žemės bei šienaujami plotai pašarams ruošti. Labai svarbu plėtoti triu-

šininkystę prie mokyklų, pagalbinių ūkių, kolektyviniuose soduose. Tačiau iki šiol šiuo darbu rajone neužiima nė viena mokykla ir netgi Aknystų pagalbinių ūkių. O juk auginant triušius Aknystų pagalbiniame ūkyje, būtų padidinami savos gamybos dietinės mėsos ištekliai.

Labai vertinga žaliava pramonei yra veršiukų skrandžiai. Jie plačiau naudojami maisto ir medicinos pramonėje. Užtat svarbu, kad šios žaliavos būtų superkamą kuo daugiau. Tačiau šią taip reikalingą ir vertingą žaliavą gyventojai dažnai sunaikina, išmeta. Būna atvejų, kai veršiukų skrandžiai pristatomi į paruošius punktus netinkamai paruošti. Reikia atminti, kad skrandžiai pardavimui tinka tik sveikų veršiukų ir tik tų, kurie iki pjovimo buvo maitinami vien pienu. Pardavimui netinka kritusių veršiukų skrandžiai. Papjovus veršelį reikia išimti skranduką, atskirti jį nuo knygino skrandžio, užrišti vieną jo galą, išspausiti turinį, o skrandį išpūsti ir išdžiovinti ne aukštesnėje kaip 35 laipsnių temperatūroje. Negalima skrandukų plauti vandeniu, sūdyti druska, džiovinti saulėje, nešvarioje patalpoje, kur yra kvapių medžiagų bei chemikalų. Išdžiovinti veršelių skrandžiai superkami visuose Rajkoop-sąjungos paruošius kontorose supirkimo punktuose ir odų žaliavų sandėliuose.

Z. Sermukšnenė
Anykščių rajkoopsąjungos
Paruošius kontoros direktorė

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1981. 154. 10

KELIAI. MASINOS. ŽMONĖS

Mėgėjai važinėti svetimu transportu

Mes gyvename transporto priemonių gausumo amžiuje, tačiau dar pasitaiko, kai savivališkai paimama svetima automašina, traktorius, motociklas, motorinė valtis ar kitoks transportas.

Svetimos automašinos ar kitokios transporto priemonės nuavyimas, turint tikslą laikinai pasinaudoti ja, yra nusikaltimas, numatytas LTSR Baudžiamojo kodekso 250 str., už kurį numatyta baudžiamoji atsakomybė iki 8 metų laisvės atėmimo arba patalios darbas iki vienerių metų.

Pažymėtina, kad tokia pat atsakomybė taikoma ir už slapta valstybinio ar visuomeninio turto grobimą be kvalifikuojančių aplinkybių.

Nuavyimas — tai slapta, atviras ar smurtinis svetimo transporto nuvažiavimas ar kitoks užvaldymas, turintis tikslą pasivažinėti ar kitaip

juo laikinai pasinaudoti asmeniniais reikalais. Jeigu svetimos transporto priemonės paėmimas yra susijęs su smurto panaudojimu prieš savininką ar kitus asmenis, kaltininkas atsako ir už atitinkamą nusikaltimą asmeniui. Jeigu kaltininkas turi tikslą pasisavinti transportą ar jo dalis visam laikui, nusikaltimas kvalifikuojamas kaip vagystė arba grobimas.

Sį nusikaltimą dažniausiai padaro paaugliai arba girti, neturintys vairuotojo teisių ir vairavimo įgūdžių asmenys.

Stai aštuonioliktmetis Aleksandras Lataujėvas, dirbantis Anykščių kooperatyve kroviku, praėjusių metų birželio 22-osios naktį, būdamas neblaivus, nuėjo į Anykščių tarpukinės galvijų sėklinimo įmonės garažo kiemą ir be leidimo paėmė automašiną VAZ-452, išvažiavo iš kiemo ir pasuko link Burbiškio gyvenvietės, turėdamas tikslą nuvažiuoti į jaunimo šokius. Tačiau nuvažiavęs apie kilometrą nuo Anykščių, užgeso variklis. Nusikaltėlis buvo sulaikytas VRS darbuotojų. Pagal LTSR BK 250 str. A. Lataujėvas buvo nuteistas pusantros metų laisvės atėmimu lygtinai, bausmės laikui privalomai įdarbinant vietose, nustatytose nuosprendį vykdančių organų.

Pažymėtina, kad paskutiniaisiais metais mūsų rajone padažnėjo svetimų transporto priemonių nuvažiavimo be leidimo atvejų. Tai rodo kai kurių asmenų lengvabūdiškumą, svetimo transporto negerbimą. Netgi atsirado asmenų, kurie ilgą laiką užsiimi tokiomis nusikaltimais. Stai devyniolikmetis Gediminas Pečiukėnas, dirbantis Levaniškio kolūkyje pagalbinio darbininku, praėjusiais metais balandžio mėn. 29 d. vakare be leidimo nuvarė „Gintaro“ kolūkio

motociklą „Minsk“, stovėjusį prie šio kolūkio mechanizų dirbtuvių, ir nuvažiavęs apie 20 km, jį paliko Levaniškio parke po žaiginiiais. Kitą naktį G. Pečiukėnas, nuėjęs į Levaniškio kolūkio kolūkiečio P. Lazdausko sodą, išlaužė garažo lentas ir iš ten išvarė motociklą „Veschoad“, kurį po dviejų dienų paliko Levaniškio kaime. Už šiuos nusikaltimus G. Pečiukėnas buvo nuteistas atlikti darbus darba vietėse, išskaitant iš jo darbo užmokesčio kas mėnesį po 20 proc. valstybės naudai. Tačiau G. Pečiukėnas į šiuos įsipareigojimus nepadarė ir praėjusių metų spalio 20 d. drauge su kitu piličiu iš Levaniškio kolūkio dirbtuvių kiemo be leidimo nuvarė J. Laurinčiui priklausančią motociklą 12-56 ir važiavo į Troškūnus nusipirkti vyno. Bevažiudami padarė avariją ir jis pats buvo apsvaigęs sužalotas. Už nusikaltimą G. Pečiukėnas yra nuteistas laisvės atėmimu.

Panašius nusikaltimus padarė ir A. Vareika, dirbantis Anykščių svieslo gamykloje, A. Krikštonis, dirbantis Anykščių SMK Vikonių ceche.

Svetimos transporto priemonės nuvažiavimas be leidimo yra padidinto pavojingumo visuomenei nusikaltimas, nes dažniausiai tuo šurkščiai pažeidžiamas eismo saugumas, įvykdomos autoavarijos, sudaroma galimybė kilti sunkioms pasekmėms, padaromi dideli nuostoliai transporto priemonių savininkams, įmonėms, įstaigoms, organizacijoms. Pavyzdžiui, praėjusiais metais gruodžio 25 dienos vakare Antanas Stenulius, gimęs 1945 m., gyvenantis Andrioniškio kolūkyje, Zabielnės kaime, dirbantis Andrioniškio kolūkyje kalviu, ir Algis Galvonas, gimęs 1959 m., dirbantis „Aukštakalnio“ kolūkyje šaltkalviu, gyvenantis

Padvarninkų kaime, tarpusavyje susitarę ir būdami neblaivūs, be leidimo paėmė Andrioniškio kolūkiui priklausantį traktorių T-150K ir važiavo išgerti alaus. Važiavo be apšalinimo skysčio, dėl to buvo sugadintas šio traktoriaus variklis ir Andrioniškio kolūkiui padaryta 935 rub. materialinė žala, kurią abu kaltininkai privalės atlygti. Jie abu nuteisti po du metus laisvės atėmimo.

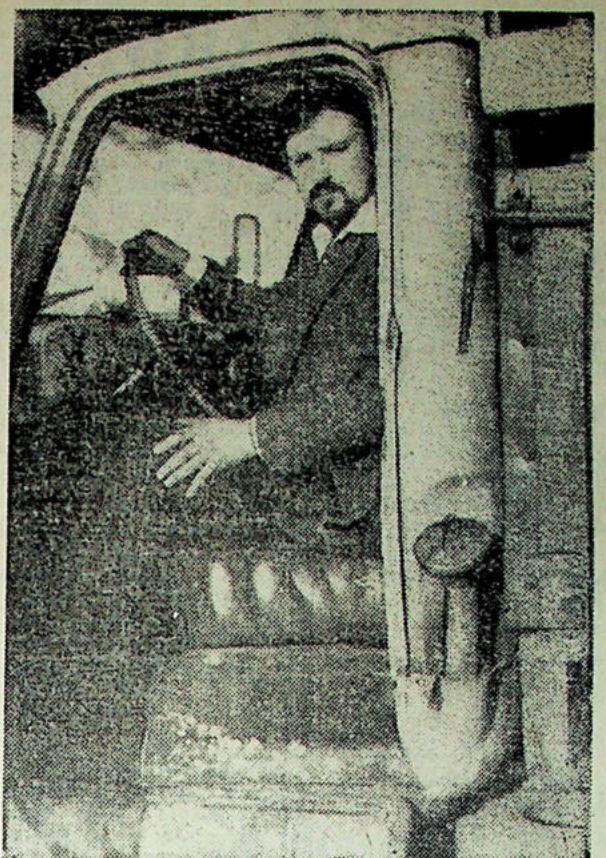
Mėgėjams be leidimo naudotis svetimu transportu norėčiau priminti, kad, jeigu transporto priemonės nuavyimas baigiasi avarija arba nelaimingu atsitikimu žmonių, kaltininkas atsako ne tik už transporto nuavyimą, bet ir už elimo taisyklių pažeidimą, arba už nužudymą, kūno sužalojimą, turto sunaikinimą ir pan.

Tuo atveju, kai transporto priemonė nuvarė neblaivus asmuo, iš kurio už vairavimą, esant neblaiviam, atimta teisė vairuoti transporto priemonę, arba neblaivus asmuo, neturintis vairuotojo teisių, sulaikytas vairuojant transportą pakartotinai per vienerius metus, kaltininkas traukiamas baudžiamojon atsakomybėn ne tik už transporto priemonės nuvažiavimą be leidimo, bet ir pagal 2461 str., t. y. transporto priemonių vairavimą esant neblaiviam.

1969 m. birželio 11 d. LTSR Melioracijos ir vandens ūkio ministro įsakymu Nr. 233 (priedėlis Nr. 1) pagal nustatytus įkainius, priklausomai nuo automašinų keliamosios galios ir traktorių markės, respublikos melioracijos ir vandens ūkio įmonių, įstaigų, organizacijų administracijoms suteikta teisė už savavališkai paimtų traktorių ir automašinų naudojimą iš kaltų asmenų imti piniginius mokesčius. Pavyzdžiui, už traktoriaus T-74 tokią naudojimą kaltininkas turi mokėti po 2,16 rub. už valandą ir pan. Šis įsakymas rekomenduojamas taikyti taip pat kolūkiams. Praktiškai jis jau taikomas kai kuriuose rajono ūkiuose.

Mėgėjai važinėti svetimu transportu visada susilauks bausmės, jiems teks padengti ir padarytus materialinius nuostolius.

K. Jankūnienė
Anykščių rajono prokuroro padėjėja

Algimantas Sulskus jau trečia žiema darbuojasi Anykščių autokelių valdyboje, žiemos tarnyboje Troškūnų kelių taisyimo punkte. Klekviengą ankstyvą rytą, kai dar tik viename, kitame lange užsideda šviesa, Algimantas Sulskus su savo GAZ-52 mašina jau skuba į prižiūrėti kelius maršrute Anykščiai — Naciūnai, kad juos laiku pabarstytų nuo slidumo ir užtikrintų saugų eismą. Už 1980 metus jis yra apdovanotas pereinamuoju prizų „Geriausias jaunas vairuotojas“. Socialistiniame lenktyniavime jaunųjų vairuotojų tarpe jis apdovanotas LKP Anykščių rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto garbės raštu. Už X-ojo penkmečio pasiekus laimėjimus LLKIS Anykščių rajono komitetas jam įteikė ženklą „Jaunasis penkmečio gvardietis“.

A. Nemicko nuotraukoje matome vairuotoją Algimantą Sulską.

Redaktorius ST. VINCIONAS

SPORTAS

Dvilem pakopomis aukščiau

Juodkrantėje vyko Energėtikos statybos tresto įmonių IV-oji žiemos spartakiada. Joje dalyvavo dvylikos įmonių sportininkai. Jų tarpe ir Anykščių mechanizuotos kolonos komandos. Rungtyniavime žūklėje, slidinėjime, žaidime šachmatais, šaškėmis. Varžybose Anykščių MK slidininkai N. Paplonskienė, J. Zvirblis ir N. Baronas iškovojo pirmą vietą ir buvo apdovanoti prizų bei pirmojo laipsnio diplomu. Mūsų kolonos žvejų-mėgėjų komanda (V. Namajūška ir P. Gražys) irgi iškovojo pirmą vietą ir buvo apdovanota prizų bei pirmojo laipsnio diplomu.

Kiek blogiau sekėsi kolonos šaškininkams ir šachmatininkams, kurie surinko nedaug įskaitinių balų. Susumavus galutinius rezultatus paaiškėjo, kad nugalėtoju tapo. Siaulių eksperimentinės elektros konstrukcijų gamyklos sportininkai, o Anykščių MK teko pasitenkinti septinta vieta. Tai dviem pakopomis aukščiau už praėjusios žiemos spartakiados pasiekimus.

Anykščių MK sportininkų komandos atstovė Nijolė Paplonskienė, užėmusi trečiąją vietą slidinėjime, apdovanota trečio laipsnio diplomu ir asmeninė dovanėlė, o žūklės komandos dalyvis Povilas Gražys, užėmęs antrą vietą, apdovanotas antrojo laipsnio diplomu ir asmenine dovanėle.

Sėkmingą žiemos spartakiadą nutarta surengti Panevėžyje.

P. Pagareckas
Varžybų dalyvis

Nemuniečių žaidynės

Siekiant vystyti kūno kultūrą ir sportą tarp kaimo gyventojų, suaktyvinti kūno kultūros kolektyvų veiklą, sudaryti tinkamas sąlygas ruošti ir laikyti PDG komplekso normas, išaiškinti perspektyvius sportininkus, kelti jų sportinį meistriškumą, respublikoje kas ketveri metai rengiamos „Nemuno“ draugijos žiemos žaidynės. Šiais metais vykusiose II-osiose žaidynėse dalyvavo 39 rajonų rinktinės, kurios dėl nugalėtojų vardo rungtyniavo septinių sporto šakų varžybose. Mūsų rajono komandos varžėsi slidinėjimo, poledinės žūklės, žiemos PDG daugiakovės bei žiemos orientacinio sporto. Finalinėse šių žaidynių varžybose Rokiškyje dalyvavo rajono poledinės žūklės rinktinė, sudaryta iš vyno

pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ darbuotojų. Pasirodė neblogai, iškovota tarp rajonų IX vieta. Dėl teisės dalyvauti finalinėse žaidynių varžybose, į kovą stėjo žiemos PDG daugiakovininkai. Tačiau rajono rinktinė iškovojo trečiąją vietą ir į finalines varžybas nepateko.

Žiemos orientacinio sporto varžybos vyko Trakų rajone. Šiose varžybose rajono sportinė garbė gynė Skiemonių vidurinės mokyklos moksleiviai. Pirmą kartą dalyvavdami tokio masto varžybose, mūsų rajono sportininkai iškovojo IX-ąją vietą. Paskutiniąją II-ųjų „Nemuno“ žaidynių kovą įsijungė geriausi rajono slidininkai. Mūsų rajono slidinėjimo rinktinė buvo sudaryta iš Anykščių III-osios, J. Biliū-

no, Skiemonių, Debeikių vidurinių mokyklų moksleivių bei Vyno gamyklos darbuotojų. Sėkmingai šiose varžybose pasirodė šių mokyklų moksleiviai V. Samanaitė, G. Dilytė, R. Karosas, B. Vitkūnas, A. Mackevičius. Tai jų deka rajono slidinėjimo rinktinė iškovojo aukštą ketvirtąją vietą. Pasibaigus šios rungties varžyboms, paaiškėjo, kad rajono sportininkai III-ose „Nemuno“ žaidynėse iškovojo VII-ąją vietą, kad rajono sportininkai pasirodė šiose finalinėse varžybose, daug prisidėjo J. Biliūno, Skiemonių vidurinių mokyklų fizinio lavinimo mokytojai P. Kulikauskas, J. Bielskis. Vyno gamyklos darbininkai: rajono slidinėjimo rinktinės treneris B. Bakula ir E. Kopelinskas.

R. Kalvaitis

Reikalinga

Panevėžio rajoninės spaustuvės Anykščių skyriui reikalinga mokinė-raidžių rinkėja.

Dėl darbo sąlygų kreiptis į Anykščių spaustuvės brigadininkę.

MARYTEI SISKIENEI
Dėl mylimo vyro mirties reikiame nuoširdžią užuojautą.
Raguvelės tarybinio ūkio gyvulininkystės darbuotojai

ELENAI RISKIENEI ir JONUI BALEISIUI
Reikiame nuoširdžią užuojautą, mirus mylimai mamytei.
O. ir R. Kazlauskai, V. ir A. Jakeliūnai, V. Zvirblinė, M. ir Z. Pirai, P. ir J. Stasiukaičiai

Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo KMK fermų technikinio aptarnavimo dirbantieji nuoširdžiai užjaučia ir liūdi dėl POVILO KARVELIO motinos mirties.

JUOZUI MALDAIKIUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam broliui, nuoširdžiai užjaučiame.
Bendradarbiai.

ELENAI RISKIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus, netekus brangiausio žmogaus — motinos.
„Gintaro“ kolūkio Maželių kaimo pieno statytojai

JONUI BALEISIUI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei.
„Gintaro“ kolūkio Plėnionių brigados laukininkystės kolūkiečiai

JONUI BALEISIUI
Netekus brangaus žmogaus — mamytės, nuoširdžią užuojautą reikiame.
„Gintaro“ kolūkio agronomai ir brigadininkai.

Mirus mylimam tėveliui, DALIĄ MALDAIKYTĘ nuoširdžiai užjaučia ir kartų liūdi
Kauno medicinos Instituto I kurso IX grupės studentai ir kuratorė.

Liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, STASI RAUPELĮ nuoširdžiai užjaučia
Bendradarbiai.

APOLONIJAI MALDAIKIENEI
dukroms ir artimiesiems Gilaus liūdesio valandą, mirus ANATANUI MALDAIKIUI, nuoširdžią užuojautą reikiame ir liūdi
V. J. ir A. Eivų šeimos.

JONUI BALEISIUI ir ELENAI RISKIENEI
Mirus mylimai mamytei, reikiame nuoširdžią užuojautą.
S. ir V. Riškos, V. ir M. Radvilos, J. ir K. Vitkauskai, B. P. ir J. Gurniai

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacinė mašina. Indeksas 87262.

14eina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.202 Užsak. Nr. 400

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14 74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные работы» («Коллективный труд») — орган Аникинского районного комитета КП Литвы и Аникинского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)